

עליזונות, שהן אותיות גדולות של התורה.

לפי שיש אותיות גדולות, ויש אותיות קטנות. אותיות גדולות הן למללה, והפל למטה בפניהם למוללה. לפי שיש שמות קדושים עליזונים שקיימים ברכzon הרוים ובלב ובלי דבר כלל.

ויש שמות קדושים מתחוננים שעומדים בדבורה ובמה שכתה הפחסבה והרצון עליהם. ויש שמות אחרים למטה, שהם מהצד ההוא الآخر, שהוא לא קיימים אלא הטעמא, ואלה לא מעשה למטה, ברכzon של מעשה רצון של המעשה והוא שלםטה אליו. לפי שהצד ההוא לאחר אינו, אלא במעשים של זה העולם להטמא בהם, כמו בלום ואותם בני קדם, וכל אותם שמתעפיקים באותיו הצד الآخر.

ואלה לא עומדים באותיות רשומות מן שפם ועשירים של התורה, חוץ משפטים, והן אות ח' ואות ק', וסומכים להם בסמכות אותיות של שקר. אבל אלו הן נורוות אצל יותר. ועל זה בתולה לדוד, בכלם כתוב אותן ר' בצלאות ואות ח' מאלוי המשפטים שלא כתובה אותן ר', שהרי אות ר' היא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ובשביל זה אלו הארבעים ישפטים אותיות שהעולם הזה נברא בהן, נמצא שאות ה' קעליזונה קדחת להעלות לתשעים וחמשים ימין ושמאל. וסוד זה (טינער) - (בראשית יז) ואם שרה הבית תשעים הם חוץ משפטים אונזים ימין ושמאל. ואם שרה הבית תשעים שנה תלד. אבל אליה בחשכנא תשעים ותרין, ובגד אהוסף ברוגא דרזא דברית, דאייה רקיעא תמיןאה, וקיעמא לתמניא יומין, הא מה. ואלייך מאה ברקאנ בכל יומא דאצטראיכא כנסת

ארבעין ותרין, אלין ארבעין ותרין אתון עלאין, דאיינון אתון רברבן דאוריתא.

בגין דאית אתון רברבן, ואית אתון זעירין. אתון רברבין איינון לעילא, אתון זעירין לתהא. וכלא לתהא בגונא דלעילא. בגין דאית שמקן קדישין עלאין, דקימין ברעו דרוחא ולבא بلا מלילא כלל.

ואית שמקן קדישין תפאיין, דקימין במלה, ובמשיכו דמחשבה ורעו עלייהו. ואית שמקן אחרגין לתהא, דאיינון מההוא סטרא אחרא, דאייהו מפטרא דעובדא לתהא, לסלקא קיימין, אלא ברעו עובדא לתהא, רעי דההוא עובדא דלטפה לגיביה. בגין דאייהו סטרא אחרא לאו אייהו, אלא בעובדין דהאי עלא, לאסתאבא בהון. בגונא דבלעם, ואיינון בני קדם, וכל אינון דמתעפיקי בההוא סטרא אחרא.

ואליין, לא קימי באتون רשיימין מן תרין ועשרין דאוריתא, בר תרין, ואליין ח' וק', וסמכין לון בסמכיכו אתון דשקר. אבל אלין איפון אשתמודען לגבייהו יתריר. ועל דא בתולה לדוד, בכלחו כתיב ר' בצל את ראת, בר מאליין תרין, דלא כתיב ר', דקה ר' שמא דקידשא בריך הוא אייה.

ובגין כה אינון ארבעין ותרין אתון, דעלמא דא אתרבי בהו, אשתחח האי ה' עלאה, לסלקא לתשען ותרין, תשען הו, בר תרין אודגין ימיא ושמאל. ורזא דא (ס' א' וטינער) (בראשית יז) ואם שרה הבית תשעים שנה תלד. אבל אליה בחשכנא תשעים ותרין, ובגד אהוסף ברוגא דרזא דברית, דאייה רקיעא תמיןאה, וקיעמא לתמניא יומין, הא מה. ואלייך מאה ברקאנ בכל יומא דאצטראיכא כנסת